

STARÝ PODDVOROV

ZPRAVODAJ OBECNÍHO ÚŘADU

srpen 2017

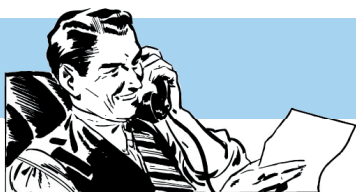

DEN MATEK

KARNEVAL

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

letošní léto udeřilo plnou silou tropickými teplotami sahajícími až k 35 °C. Na několika místech byly překročeny teplotní rekordy jak přes den, tak i v noci, zvýšil se i počet tropických nocí. Po několik let po zimě nepřichází jaro, ale skočíme rovnou do léta. S tím souvisí i jarní mrazy, které udeřily v některých lokalitách, ale naštěstí nejsou pro naše pěstitele tak tvrdou ranou, jako v některých obcích jižní Moravy.

Při psaní tohoto úvodníku je mou povinností také vzpomenout na smutnou událost týkající se Charty venkovských obcí, jejíž jsme členem. Spoluzakladatel, duchovní otec organizace a dlouholetý prezident, pan Frans Ronnes po dlouhé nemoci zemřel. Za naši obec se pohřbu zúčastnila delegace ve složení pan František Strýček a Ing. Tomáš Kuchař.

Ale teď zpátky k obecním záležitostem. Větrný mlýn je konečně po třech letech kompletní. Slavnostní otevření proběhlo 25. června za účasti hostů a občanů naší obce i okolí. Větrný mlýn požehnal P. Miloslav Čamek. Bylo připraveno malé pohoštění i autobusová doprava. Jak jsem již psal v minulém zpravodaji, vyrobené perutě v minulém roce nemohly být osazeny vzhledem ke špatnému stavu hřídele. Proto obec zadala výrobu a montáž společnosti Dřevozpracující družstvo Hradec Králové, která hřídel instalovala koncem měsíce května. Následně byla provedena montáž vyrobených perutí. Panem Jiřím Machaničkem, zhotovitelem perutí, byla taktéž zhotovena nová podesta a nové schody při vstupu do mlýna, které nahradily ty staré, rozpadající se. Tento rok, stejně jako minulý, jsme podali žádost

o dotaci na Ministerstvo kultury. Doufám, že tuto opravu finančně podpoří. Dále byla na větrný mlýn přivedena elektrická energie, díky které mohlo být instalováno el. zabezpečovací zařízení a kamerový systém, dále byla provedena oprava přístupové cesty od lávky ke mlýnu. Pro zvýšení atraktivit této památky bylo instalováno venkovní osvětlení mlýna. Do budoucna počítáme s přístupovým bodem pro wifi a zásuvkou pro dobíjení populárních elektrokol. Výhledově je v plánu obnova studny.

V tomto roce obec zaměstnává na tak zvané veřejně prospěšné práce celkem sedm pracovníků, z toho čtyři muže a tři ženy. Jejich náplní je údržba veřejných prostor a zeleně. Spolu se zaměstnanci obce se snaží o to, aby naše obec dobře vypadala. Občas zaslechnu nějaké nevhodné poznámky na jejich adresu a není mi to zrovna příjemné. Přijďte si to vyzkoušet. V médiích kolují informace, že by tato podpora měla skončit. Pokud tomu tak bude, kladu si otázku: „Umíme se ještě nezištně postarat o své okolí tak jako naši předkové bez pracovníků vykonávajících veřejně prospěšné práce?“

Zastupitelstvo obce definitivně rozhodlo o osudu bývalého pohostinství a kina v zvonice. Stavebním úřadem bylo vydáno povolení k demolici objektu. Jakmile bude vybrána firma, proběhne samotná demolice, což si vyžádá omezení průjezdu v uličce u kapličky a nejbližšího okolí. Demolici dojde k rozšíření uličky a ke vzniku odstavné plochy. O termínu demolice a případného omezení budou občané nejbližšího okolí včas informováni.

Dlouho očekávaná akce výstavby II. etapy bezbariérových chodníků nebyla bohužel již podruhé dotačně podpořena. Tentokrát jsme žádali Státní fond dopravní infrastruktury o podporu z programu „Bezpečnost v dopravě“. Z celkového počtu 409 žádostí v hodnotě 1,2 mld. Kč bylo podpořeno 251 v celkové výši 671 848 tis. Kč. Přednost dostaly projekty s vyšší prioritou, převážně ty, které jsou v blízkosti hlavních silnic. Máme možnost podat žádost ještě v dalším roce, ale s nejistým výsledkem. Další variantou je zrealizovat celou akci z vlastních prostředků. Je nutno provést analýzu a zvážit, zda počkat, nebo se pustit do díla z vlastních prostředků. Osobně se přikláním k letošní realizaci. Rozhodnout však musí zastupitelstvo obce.

Co se týče odpadového hospodářství a také ekonomiky, vše naleznete v tomto zpravodaji. Jak jste si již mohli všimnout, bylo v Čekačce na konci obce vybudováno,

ve spolupráci se spol. EKO-KOM, nové sběrné hnízdo na sklo, papír a plasty. Myslím, že umístít sběrné hnízdo právě tady, je pro občany této části obce nezbytné. Chtěl bych na tomto místě připomenout občanům, kteří svoji pohodlností vytvářejí nepěkné prostředí v okolí těchto sběrných míst, že až v okamžiku vhozu nepotřebné věci do správného kontejneru nebo řádným odevzdáním na sběrném dvoře, přebírá obec odpovědnost za tento odpad. Pokud se věc ponechá u kontejneru nebo před sběrným dvorem, či kdekoliv jinde, jedná se o vytváření černých skládek, a tím o přestupek, který je postihován dle zákona o odpadech. Ti, kteří poznávají svůj odložený odpad, nechť se nad sebou zamyslí. Zcela normální je, že papírové krabice lze jednoduše natrhat a nenechávat je u prázdného kontejneru. Taktéž plasty ponechané u kontejneru není dobrý nápad, zvláště, když je možno rozměrné plasty zdarma odevzdat na sběrném dvoře a pytlový svoz probíhá každý měsíc. Poděkovat musím všem občanům žijícím v okolí sběrných míst, že nejsou lhostejní ke svému okolí a pravidelně a trpělivě tyto prostory uklízí. Doufám, že

nepořádku u těchto sběrných míst bude v budoucnu co nejméně.

Koncem května byla realizována výstavba panelové komunikace v Sádkách v délce 67 metrů. Celkové náklady na stavbu byly ve výši 355 290 Kč, k tomu je nutno připočíst náklady na samotný projekt, výběrové řízení, veřejnoprávní smlouvu, stavební a územní řízení, geodetické zaměření a stavební dozor, což činí přibližně dalších 62 000 Kč. Finální kolaudace účelové komunikace proběhla bez problémů koncem června.

Zastupitelstvo obce též schválilo zadání projektové dokumentace na rozšíření sběrného dvora. Po zpracování projektové dokumentace a nezbytném stavebním řízení bychom chtěli, pokud bude vypsán dotační titul, požádat o poskytnutí finanční podpory.

V současné době, po více než 20ti letech, probíhá rekonstrukce bytu nad školkou. Jedná se o výměnu kotle, úpravu rozvodů topení, vody, kuchyně, koupelny, asanaci vlhkého zdiva ve sklepech, výmalbu apod. Chtěli bychom toto dílo dokončit do konce prázdnin.

Spolu s blízcími se hody chci stárkám, stárkům a celé krojované chasě popřát azurovou oblohu bez deště, krásné a vydařené hody.

Vážení spoluobčané, přeji Vám i Vaším nejbližším a také dětem krásné a pohodové léto, abyste si v období prázdnin odpočinuli, načerpali mnoho sil pro zbytek roku. Těm, kteří míří na dovolenou, šťastný a bezpečný návrat, a mnoho skvělých zážitků.

Ing. Ivo Padalík, starosta obce

ODPADOVÉ HOSPODÁŘSTVÍ

Celkové náklady na fungování odpadového hospodaření obce za rok 2016 představovaly částku 917 303 Kč. Náklady se člení na domovní odpad TKO, sběrný dvůr a kompostárnu.

Obec měla v roce 2016 příjem za tzv. poplatek za popelnice (poplatek za provoz systému shromažďování sběru a přepravy) ve výši 384 800 Kč. Náklady za odvoz a ukládání na skládku byly 402 937 Kč a obec odvezla a uložila 215 tun odpadu.

Pro srovnání: v roce 2010 to bylo 300 tun, v roce 2011 314 tun, v roce 2012 288 tun, v roce 2013 279 tun v roce 2014 280 tun a v roce 2015 239 tun odpadu.

Vzhledem k tomu, že odpadu z domácností se produkuje méně, je možné poplatek za systém udržet na výši 400 Kč na osobu

a doplatek obce na systém není až tak velký. Poplatek ve výši 400 Kč na osobu je od roku 2010.

V obci již několik let úspěšně funguje kontejnerový a pytlový sběr tříděného odpadu. V roce 2016 se vytrídilo celkem 53,79 tun jednotlivých komodit (sklo, papír, plasty a nápojový karton). Odměna za třídění od EKO-KOMU činila 100 160 Kč. Tato odměna je určena na pokrytí nákladů pro svoz tříděného odpadu a nákup pytlů, případně dalších nádob na tříděný odpad. Náklady na odvoz tříděného odpadu byly 48 372 Kč a náklady na pytle na odpad byly 57 203 Kč.

Od poloviny roku 2015 má obec vlastní sběrný dvůr, který byl v základním vybavení pořízen z dotace SFŽP. Stavební část byla

hrazena z rozpočtu obce. Příjmem v roce 2016 ve výši 40 126 Kč jsou příjmy převážně za kovy a zpětný odběr elektrozařízení. Provozní náklady na sběrný dvůr a likvidaci nebezpečných odpadů byly 163 456 Kč. V letošním roce máme příjem sběrného dvora již něco málo přes 60 tisíc Kč. Je vidět, že naši občané se naučili odpad třídit a využít možnosti odložit nepotřebné a nefunkční věci na sběrný dvůr.

Na snížení produkce tun domovního odpadu se významně podílí komunitní kompostárna, která zpracuje 149 tun zeleného a dřevního od-

padu ročně. Provozní náklady na kompostárnu činí 238 522 Kč. Příjmem je příspěvek obce Nový Poddvorov na provoz kompostárny, který se vypočítá z nákladů předcházejícího roku podle počtu obyvatel. Příjem v roce 2016 činil 53 584 Kč.

Pro další rozvoj a lepší využití odpadů do budoucna bude dobré využít další dotační tituly SFŽP, které podporují rozvoj sběrných dvorů a technických zařízení pro třídění a další využívání odpadů.

Drahoslava Veselská

HURÁ, PRÁZDNINY

Prázdniny, kde se vzaly? Myšlenku volných dnů, ve kterých by si student odpočinul, přednesl poprvé v roce 1341 Yann Van Tierrot, katecheta francouzské církevní školy, na shromáždění vysokých církevních hodnostářů.

Svůj nápad obhajoval tím, že se duše studenta naplňuje věděním v průběhu studia a je třeba po určitý čas rozjímat nad naučenou látkou. Bohužel se však vysocí církevní hodnostáři vyslovili proti.

Ještě že žijeme v době pokroku a demokracie. Naše děti si za své celoroční výkony zaslouží odpočinek, aby do dalšího školního roku mohly nastoupit psychicky a tělesně připravené na další práci. Totéž samozřejmě platí i pro pedagogy a rodiče.

V pátek 30. června tedy přišlo to, co děti toužebně očekávaly celých deset měsíců, prázdniny. Přejeme jim, aby si je užily se svou rodinou a kamarády.

Nám jen zbývá vyhodnotit školní rok, který jsme ukončili, pochlubit se úspěchy a poučit se z nezdarů.

V letošním školním roce školu navštěvovalo 48 žáků. Z nich 33 získalo vyznamenání, což činí 68,75%, 15 dosáhlo výsledku toho nejlepšího – samé jedničky.

Naše úspěchy ve výtvarných soutěžích:

Tadeáš Tichánek 1. místo Mé toulky za zvěří
Elena Čechová 2. místo Mé toulky za zvěří
Kolektiv – **Amálie Plecáková, Simona Bar-tošová, Tereza Valová, Tadeáš Stávek, Petr Novák** - 3. místo Čarovné barvy země.

V pěveckých soutěžích reprezentoval školu a DFS Kordulku **Štěpán Bařina**, získal 2. místo – Verbiř Podluží a cenu poroty v soutěži Zpěváček Slovácka.

Tradici naší školy je sběr papíru. Ve dvou sběrech /jarním a podzimním/ jsme za rok 2016 celkem odevzdali 10,18 t papíru, což činilo 216,6 kg na jednoho žáka. Tím jsme získali 2. místo ve sběrové soutěži „O papírového krále“.

V letošním školním roce jsme zahájili projekt z Operačního programu Výzkum, vývoj a vzdělávání Ministerstva školství tzv. Šablony. Věnovali jsme se především výchově a vzdělávání dětí – v MŠ jsme zavedli práci chůvy, v ZŠ – doučování žáků, klub čtenářů a klub deskových her. Pedagogické pracovnice jej využily na zvýšení své kvalifikace a vzdělávání. V tomto programu budeme pokračovat i v příštím školním roce.

Také jsme se zapojili do celostátní sítě škol podporujících zdraví projektem „Škola pro zdraví“. Tato aktivita podporuje tři pilíře zdravé školy – pohoda učení, zdravé prostředí, otevřené partnerství.

V rámci Environmentální výchovy jsme se zařadili do školního programu „Recyklohraní“ pod záštitou MŠMT. V rámci tohoto programu máme na škole sběrné místo pro drobná elektrozařízení a baterie.

Co nás čeká v příštím školním roce? Snížení počtu žáků, snížení úvazků učitelům, více práce pro každého. Poděkování patří těm rodičům, kteří nejsou z naší obce, ale přesto k nám své děti do školy zapsali, protože je nadchlo klidné rodinné prostředí, kterým se může naše škola chlubit.

Mgr. Miroslava Hajdová, ředitelka školy

PÁR SLOV K POVINNÉMU PŘEDŠKOLNÍMU VZDĚLÁVÁNÍ

Novelizace zákona č. 561/2004 Sb., školského zákona a novelizace vyhlášky č. 14/2005 Sb., o předškolním zařízení zákonem určuje povinnou předškolní výchovu dětí, které do 31. srpna dosáhnou věku 5 let. Tato povinnost se vztahuje na občany ČR a na občany jiného členského státu EU, kteří pobývají na území ČR.

Co to znamená? Jen to, že povinnosti jsme na děti vložili o rok dříve. Ztratí svou bezstarostnost a volnost, nebudou moci s maminkou ráno

smlouvat, zda chtějí do školky nebo ne. Teď už musí.

Povinným předškolním vzděláváním se rozumí denní docházka do zařízení v pracovních dnech po dobu 4 souvislých hodin. Ve školním řádu naší mateřské školy je uvedena doba od 8.00 do 12.00. Potěšitelné je to, že se na tyto děti vztahuje období prázdnin, jako na žáky školy. Bohužel každou nepřítomnost dítěte v povinném předškolním vzdělávání musí zákonný zástupce písemně omluvit.

Existují i další formy předškolního vzdělávání dítěte:

- Individuální vzdělávání, které si zajišťují rodiče sami. Tuto skutečnost musí písemně nahlásit ředitelce školy vždy do konce května. Při této formě vzdělávání zákonný zástupce zajistí účast svého dítěte na ověřování úrovně osvojování očekávaných výstupů v jednotlivých oblastech Školního vzdělávacího programu. Nejedná se o „zkoušení“ dítěte, ale o to, aby pedagogická pracovnice získala přehled o jeho vyspělosti a doporučila rodičům další postup při vzdělávání.

- Vzdělávání v přípravné třídě základní školy se vztahuje pouze na děti s odkladem školní docházky.

Potěšitelné pro zákonné zástupce je určitě to, že jsou osvobozeni od školného po celý školní rok předškolního věku svého dítěte a v případě odkladu školní docházky i následující rok, protože povinné předškolní vzdělávání trvá i ve školním roce, pro který byl dítěti povolen odklad povinné školní docházky.

Zanedbání péče o povinné předškolní vzdělávání je považováno za přestupek a ředitelka školy je povinná tuto skutečnost oznámit starostovi obce a odboru Sociálně právní ochrany dětí v Hodoníně.

Mgr. Miroslava Hajdová, ředitelka školy

Z OBŘADNÍ SÍNĚ

11. února jsme uspořádali obřad dvěma manželským párům, které oslavily svou Zlatou svatbu. Před 50-ti lety si Marie a Jakub Bůškoví a Marie a Alois Tomanovi řekli své ano, letos si spolu na tento den zavzpomínali.

15. dubna uzavřeli v naší obřadní síni sňatek Bohdana a Pavel Holačti. Na jejich přání jim přišli zazpívat sólisté souboru Kordulka.

SETKÁNÍ SEDMDESÁTNÍKŮ

V sobotu 20. května 2017 se uskutečnilo setkání spolužáků ročníku 1947, rodáků ze Starého Poddvorova. Z 24 pozvaných se zúčastnilo 18 spolužáků. Ve 14.00 hod. jsme byli přijati na obecním úřadě panem starostou Ing. Ivo Padalíkem. Přijetí bylo velmi milé, pan starosta nám připomněl léta našeho bezstarostného dětství, dobu školní docházky, kdy jsme navštěvovali základní školu v letech 1953-1958 ve Starém Poddvorově. Od šesté třídy jsme dojížděli do školy do Dolních Bojanovic. Pan starosta nám také přiblížil rozvoj obce od doby, kdy jsme se rozešli do světa za svými studijními a učňovskými povinnostmi. Od těch dob se obec změnila k nepoznání, je zde vybudována kompletní infrastruktura, čistírna odpadních vod, sběrný dvůr a díky pracovitosti a pečlivosti místních obyvatel jsou zde krásné rodinné domy včetně vkusně upravených předzahrádek. Obec také připravuje pozemky pro výstavbu nových rodinných domů. Součástí naší návštěvy bylo také pěkné kulturní představení od místních mladých zpěváků. Na závěr nám pan starosta předal pamětní listy, upomínkové předměty, pěknou kytičku a připitkem popřál hodně zdraví, spokojenosti v rodinách a v osobním životě.

Následně jsme se přesunuli do budovy základní školy, kde nás očekávala paní ředitelka Mgr. Miroslava Hajdová. Provedla nás všemi objekty školy, seznámila s programem výuky a počtem žáků v základní škole i ve školce. Pro nás, kteří jsme dosud pozorovali jen vnější změny budovy a okolí školy, bylo velkým překvapením vybavení tříd, družiny a celkové uspořádání interiéru školy. Vzpomněli jsme na naše školní léta, kdy se ve třídách topilo uhlím v kamnech, ve škole bydlela rodina pana řídícího Kundery a na mnoho veselých zážitků i drobných lumpáren, na které jsme si i po tak dlouhých letech vzpomněli. Nakonec jsme si před školou pořídili společné foto. Bylo to velmi milé a všeobecně jsme konstatovali, že do takové školy je radost chodit.

Následovala návštěva místního hřbitova a uctění památky spolužáků, kteří neměli to štěstí a dnešních dnů se nedožili.

Hlavním bodem našeho setkání bylo posezení v nové přístavbě kulturního domu. V tomto pěkném prostředí nás navštívilo i 14 spolužáků z Dolních Bojanovic s panem učitelem Josefem Pitlachem, který byl naším třídním učitelem a vždy se účastnil našich setkání, ale i těch smutných rozloučení se zemřelými spolužáky. Pan učitel Pitlach se letos dožívá krásných 86 let. Setkání mělo nezapomenutelný průběh, vzpomínalo se na školní a studentská léta, na první lásky, na taneční zábavy, na krojované hody a na mnoho, hlavně veselých příhod z našich životů. Došla řeč i na naše potomstvo a nutno konstatovat, že jsme pro naši budoucnost zanechali národu dobrou stopu. Samozřejmě nechyběly ani písničky, jak je v našem kraji zvykem, a ve vši spokojenosti jsme se po půlnoci pomalu odebírali do svých domovů.

Závěrem děkujeme panu starostovi Ing. Padalíkovi za důstojné přijetí na obecním úřadě a paní ředitelce Mgr. Hajdové za seznámení s provozem a vybavením základní školy.

*Za spokojené sedmdesátníky
Pavel Svrček*

2. června oslavila 90 let naše občanka Helena Novotná. K tomuto významnému životnímu jubileu ji přišel popřát starosta obce. Jubilantce předal kytičku růží a dárek jménem všech spoluobčanů.

SŇATKY

Magdaléna Rygarová Starý Poddvorov 10
David Rajchman Dolní Bojanovice 66

Bohdana Kameníková Hustopeče
Pavel Holacký Starý Poddvorov 67

Petra Hassová Starý Poddvorov 23
Antonín Dvořák Brno-Slatina

Veronika Pitronová Starý Poddvorov 351
Milan Studýnka Starý Poddvorov 351

BESEDA S MUDr. JANEM PAVLÍKEM

Obecní knihovna spolu s klubem seniorů a obecním úřadem uskutečnila 12. ledna besedu a autorské čtení s MUDr. Janem Pavlíkem – spisovatelem, lékařem a folkloristou, rodákem z Kuželova, který v současné době žije v Bohuslavicích u Kyjova. Provedl nás románem Sága rodu Chlebakupova, který doplnil obrázky a jeho paní MUDr. Pavlíková přečetla úryvky z knihy. Je to příběh tří generací jednoho hornáckého rodu. Volně pokračování románu je kniha Utrpení a naděje z období 1. světové války. Atmosféru besedy zpříjemnila cimbálka J. Zavadila a písně M. Rampáčkové a J. Otáhalové.

Na závěr přicházeli účastníci besedy za MUDr. Pavlíkem s dotazy a vzpomínáním na dobu, kdy působil v naší obci jako obvodní lékař. Rád na tuto dobu vzpomíná, jak nám osobně sám napsal:

*Moji milí „poddvorovští“,
ještě dnes naplnožívám krásnou atmosféru
setkání s Vámi v sálku kulturního domu.
Od prvního okamžiku, kdy jsem zaparko-
val auto, jsem se vracel ve vzpomínkách*

*na mladá léta mojí lékařské praxe ve Starém
Poddvorově. Hned po příjezdu jsme byli
s ženou mile přivítáni paní Bílkovou, která
nás provedla po prostorách nově přestavěné
budovy poddvorovského obecního úřadu.
Tam, v nově zařízené ordinaci obvodního
lékaře, jsem se na chvíli přenesl ve vzpo-
mínkách na starou ordinaci, kde jsem prožil
12 let praxe. V mysli mi prolétly okamžiky
setkávání s pacienty, z nichž se již většina
na nás dívá hvězdami. Byla by to nepřehledná
řada osobností, ke kterým se vážou moje
vzpomínky. Po prohlídce přišlo na setkání se
sympatickým starostou Ing. Ivo Padálíkem,
který se nám následně věnoval. Nahlédli jsme
taky do vzorně vedené obecní knihovny, která
je pod vedením paní Marie Prygllové velmi
pěkně zařízena. Jak jsem zjistil, o čtenáře
není nouze, dokonce je tam část místnosti
zařízena jako dětský koutek určený pro četbu
školáků nebo hraní malých dětí přicházejících
s rodiči k výpůjčce knih.*

*Po prohlídce budovy obecního úřadu
i knihovny jsem musel přiznat, jak velký krok
byl vykonán v mnoha pohledech na život*

obce pod vedením generací předešlých i současných vedoucích pracovníků OÚ. Další velké překvapení mě čekalo v sálku kulturního domu, kde byla organizována moje beseda se čtenáři o mojí literární tvorbě. Zaplněný sál, cimbálová muzika a usměvavé tváře poddvorovských milovníků literatury byly pro mě tou největší odměnou. Nejrady bych je všechny poobjímal, vždyť vzpomínky na mladá léta jsou to nejhezčí, co si do stáří přinášíme. Snažil jsem se četbou ukázek a komentářem co nejvíce přiblížit literárně zpracovaný osud části mé rodiny, v níž křesťanské ideje i úcta mladých ke stáří byly zásadními principy výchovy v rodině. Kéž by si mladá generace,

z níž tam bylo přítomno jen pár jedinců, alespoň částečně přebrala zásady života v křesťansky orientované rodině, v níž by měla kralovat vzájemná láska a úcta ke stáří. Věřím, že ve Starém Poddvorově je tento princip ctěn, a to je pro všechny křesťansky smýšlející a píšící autory podstatné konstatování.

Odjížděli jsme z Poddvorova naplněni nádhernou atmosférou, „sousedsky přátelské atmosféry,“ tak, jak jsem ji vždy zažíval, když jsem se ještě v době života mých předků vracíval do rodného Kuželova.

Pane starosto, paní Prygllová a všichni milí čtenáři, děkuji za krásnou atmosféru i dárky, kterými jste nás obdarovali. Však největší odměnou pro mne i pro moji ženu, která je věrnou spolupracovnicí při mé literární tvorbě, byl zaplněný sál mile se usmívajících posluchačů.

Přeji Vám všem krásné chvíle s knihami a slibuji, že pokud mi dá Nejvyšší ještě několik let k dobru, rád se zase s Vámi setkám při další četbě.

Se srdečnými pozdravy, 13. ledna 2017
MUDr. Jan a Marie Pavlíkovi

BESEDA S PANÍ VĚROU SOSNAROVOU

Obecní knihovna uskutečnila 9. února besedu s paní Věrou Sosnarovou, pětadesátiletou českou občankou, která přežila gulag. Ve věku 14 let spolu se svou matkou a 9ti letou sestrou byla odvečena sovětskou tajnou službou do ruského pracovního tábora na Sibiři. V pracovních táborech strávila 19 let, její matka po 3 měsících zemřela.

Paní Sosnarová vyprávěla o těžké době, o svých hrůzných zážitcích. Všichni přítomní poslouchali tento smutný příběh ženy s pokorou, obdivem a smutkem.

Na závěr paní Sosnarové poděkoval a popřál hodně zdraví starosta obce Ing. Padalík.

Poděkování patří všem, kteří se zúčastnili tohoto setkání, těm, kteří přispěli k velké účasti na této besedě. Besedy se zúčastnili posluchači i z okolních obcí.

O hrůzách, které musela paní Věra Sosnarová prožít, byla napsána kniha Krvavé jahody. Tuto knihu máme i s věnováním v naší obecní knihovně, můžete si ji vypůjčit.

Marie Pryglová, knihovnice

FRANS RONNES

Mnozí z vás si velmi dobře pamatujete na tohoto bývalého prezidenta Charty venkovských obcí EU, mimořádně oblíbeného, charizmatického a respektovaného člověka. Frans Ronnes byl v čele této organizace od roku 2004 do roku 2012, kdy musel ze zdravotních důvodů tuto funkci opustit.

Nemoc, která přišla nečekaně, se tehdy podařilo překonat. O to se ve větší síle vrátila letošní rok. Dne 12. června 2017 ve věku 68 let v kruhu svých nejbližších Frans svůj pozemský život uzavřel.

Nikdo se v minulosti více nezasloužil o vzestup a růst tohoto společenství lidí z malých obcí Evropy – vždy přesně naplňoval hlavní moto Charty obcí EU „People meet people“. Také byl velmi oblíbený komunální politik ve svém rodném městě. V roce 2013 přijal z rukou královny státní vyznamenání.

Nejen proto se slavnostní ceremonie dne 16. června v městečku Haaren zúčastnilo více jak 700 lidí, včetně zástupců členů Charty – za Starý Poddvorov se jeho památce mohli na místě poklonit pan František Strýček s Ing. Tomášem Kuchařem.

Ing. Tomáš Kuchař

FOTBAL

Vážení sportovní příznivci, spoluobčané! Je za námi fotbalová sezóna, a tak je čas k hodnocení. Po podzimní části sezóny jsme věděli, že jaro bude velmi těžké, a proto přišel nový trenér k A-týmu pan Kučera. Ten přivedl posily z Mutěnic – Jakuba Pavelku a Karla Růžičku. Dále byl kádr doplněn

o Radka Gertnera a Martina Blahu. Bohužel nás v zimní přestávce opustil dlouholetý hráč Tomáš Cupal. Také odešli bratři Krupicovi a Petr Štípský. V konečném důsledku se nám tým posílit tedy nepodařilo. Zimní příprava probíhala v tělocvičně v Hodoníně, ovšem při zaneprázdněnosti některých hráčů se

nás scházelo velmi málo. Podobně tomu bylo i u nás na hřišti. Proto byla při zápasech vidět nesehranost s novými hráči. Posledních pár zápasů bylo vydařenějších. Nicméně se okresní přebor udržet podařilo! Po sezóně nás v přestupovém termínu opouštějí další hráči - zkušený brankář Jakub Beneš a také druhý brankář David Štípačák. Ten u nás vydržel pouhý rok. Čeká nás teď znovu shánění hráčů.

U našeho dorostu došlo v zimní přípravě také k doplnění hráčů. Přišel brankář Jaroslav Jarošek, který musel zaskočit na poslední dva zápasy u A-týmu kvůli vyloučení Jakuba Beneše. Celkově se dorost potýkal s nedostatkem kvalitních hráčů, proto byly výsledky kolísavé. Po skončení sezóny jsme začali uvažovat o sloučení s Dolními Bojanovicemi, jelikož si někteří hráči stěžovali na kvalitu a nasazení některých spoluhráčů. Hlavní impuls ke sloučení byl přechod trenéra Erika Mazucha od dorostu k mužům. Nakonec se kluci rozhodli, že budou pokračovat. Trénovat je bude Richard Gebauer s pomocí rodičů některých žáků.

Starší žáci prošli jarní sezónou celkem slušně, ovšem po skončení nám čtyři kluci oznámili, že odchází k florbalu. Budeme muset jednat s okolními kluby o možnosti sloučení nebo přechodu hráčů k nám.

Přípravka pod vedením Jana Fialy a Karla Herzána šla výkonnostně hodně nahoru. Kvalita hráčů roste, do další sezóny jsme nuceni přihlásit starší i mladší přípravku. To přinese nemalé potíže, jelikož u starší přípravy bude nedostatek hráčů a bohužel i trenérů. Chtěl bych poprosit veřejnost, jestli by si někdo nenašel čas a pomohl nám s trénováním těch nejmenších. Dále musím kluky pochválit za organizaci dětského dne a za ukončení sezóny.

Na závěr chci poděkovat všem hráčům za snahu, fanouškům, že nás neopustili, obci za výraznou podporu. Všem přeji radostné prožití prázdnin.

*Sportu zdar a fotbalu zvlášť!
Hynek Winkler*

Z MYSLIVECKÉHO SPOLKU

V únoru 2017 se konal Obecní ples, na který naši členové vařili tradiční „Brokův“ guláš.

V průběhu jara proběhla plánovaná oprava střechy myslivny. Na tuto akci byla poskytnuta dotace od obce Starý Poddvorov. Byla provedena částečná oprava krovů, výměna latí a kompletní výměna střešní krytiny. Veškeré práce byly prováděny svépomocí členy našeho mysliveckého spolku. Na příští rok plánujeme rekonstrukci střech skladu krmiva a přilehlé budovy.

V areálu myslivny proběhly 10. června zkoušky norování malých loveckých plemen, které byly organizovány Okresním mysliveckým spolkem Hodonín. Dostavilo se 17 psů plemen Jack Russel teriér, Jagdtteriér, Welschteriér,

Jezevčík standardní drsnosrstý aj. Všichni psi obstáli.

Členové spolku se aktivně zúčastnili dubnové akce „UKLIÐME PODDVOROV“.

26. srpna se budou konat v naší honitbě Podzimní zkoušky ohařů. Tyto zkoušky jsou nutné pro loveckou upotřebitelnost ohařů, bez kterých se nemohou účastnit honů. Sraz účastníků je na myslivně v 8.00 hod. Příznivci kynologie jsou zváni, mají možnost zhlédnutí

práce loveckých psů v praxi, občerstvení zajištěno.

V letošním roce oslaví čtyři naši členové životní jubilea – Bedřich Bílek 70 let, Pavel Dostál 70 let, Zdeněk Dekar 60 let a František Hassa 60 let. Všem přejeme hodně zdraví, rodinné pohody, mnoho loveckých zážitků a hodně příjemných chvil strávených v našem kolektivu.

Za MS Poddvorov

Monika Veselská a Pavel Dostál

ZAHRÁDKÁŘI

Vážení spoluobčané, zahrádkáři, stalo se již tradicí, že pořádáme v dubnu Košt pálenek spojený s ochutnávkou utopenců. Chtěli jsme mít pro akci lepší počasí, proto jsme letos termín posunuli o 14 dní později. Nicméně nám počasí opět nepřálo, zima, déšť, vítr,... asi to už k této naší akci patří. Návštěvníkům to ale nevadilo, vždyť se měli čím zahrát. Sešlo se jich dost a měli i co do pohárku. Na ochutnání bylo i letos přibližně 200 vzorků pálenek. Mimo to naši spoluobčané připravili na ochutnání i likéry všeho druhu, např. mandlový, který byl suverénní vítěz, dále datlový, různé rumy, višňovky, ořechovky, zázvorovky či likéry medové.

Chtěli bychom touto cestou vysvětlit a možná i omluvit delší dobu pro vystavení výsledků bodového hodnocení. Každý vzorek musí být ohodnocen nejméně pěti účastníky degustace. Pokud se stane, že některý vzorek je hodnocen méně nebo vůbec, probíhá takzvané druhé kolo, kde se sejde pár degustátorů, kteří tyto vzorky dohodnotí. Z jednotlivých bodů se pak vypočítá průměr. Pokud chcete mít rychleji výsledky, doporučujeme, abyste se nebáli ochutnat i vzorky, které před vámi ještě nikdo nehodnotil.

K pálenkám už neodmyslitelně patří ochutnávka utopenců. Letos bylo 30 vzorků, a byly opravdu moc dobré. Těší nás stoupající počet „kuchařů“, kteří se chtějí pochlubit svým receptem a vzorek přinesou.

V srpnu byl naplánován zájezd do Českých Budějovic na Zemi živitelku. Bohužel se, pro nezáměr členů zahrádkářského svazu i místních občanů, akce nekoná.

Druhou akcí, která se již stala pěknou tradicí, je Krojované vinobraní. Letos se uskuteční 16. září. Chtěli bychom vás všechny srdečně pozvat a budeme rádi, pokud se zapojíte a podpoříte nás v krojovém průvodu. Připravujeme program, který i letos bude originální.

Za ZO ČZS Starý Poddvorov

Františka Bílková a Zlataše Jurkovičová

SENIORKY

Něco málo o činnosti Klubu senierek

Začátkem nového roku jsme začaly připravovat aktivity našeho klubu. Naše schůzky probíhají pravidelně, vždy poslední pondělí v měsíci. Přijďte mezi nás!

Zimní období jsme si zpříjemnily relaxací v Denních lázních Hodonín, muzikálem Titanik a besedou nad knihou „Krvavé jahody“. Věnovaly jsme se přípravě dvou velkých kulturních akcí Ozdobme si velikonoční strom a Lázeňské odpoledne. Obě se velmi vydařily.

Rádi bychom poděkovali všem, kteří se zapojili a dodali různé ozdobené kraslice. Bylo jich celkem 1107 kusů. Na zápis do Guinnessovy knihy to ještě nebylo, vzpomeňme na začátky Dýňového víkendu, ale věříme, že se tak jednou stane. Těší nás, že Europark navštívili nejen naši spoluobčané, ale také hodně cizích lidí, kteří se o této akci dověděli.

Do povědomí širokého okolí naší obce se dostalo Lázeňské odpoledne. Přijel k nám zájezd seniorů z Bučovic, skupinky návštěvníků a výletníků z okolních vesnic. Dostalo se nám velké pochvaly, a to především od obcí, ve kterých jsou hlavní kulturní náplní hody. Je obdivuhodné zorganizovat mimo zaještě tradice tak krásné pohodové nedělní odpoledne plné zábavy a pastvy pro oči. Program byl vskutku bohatý, stejně jako průvod, i počasí nám přálo. I když je to organizačně velmi náročná akce, rády bychom uspořádaly stejné zážitkové odpoledne i v roce příštím. Poděkování patří všem, kteří nám vypomohli.

V součinnosti s obecním úřadem naše děvčata přiloží ruku k dílu tam, kde je potřeba – při akci „Uklidíme Poddvorov“, pečení koláčů apod.

Máme nově opravený větrný mlýn. Toto krásné prostředí bychom rády využily pro pořádání různých akcí. Koncem prázdnin naši oblast navštěvuje spousta výletníků, a proto chceme uspořádat mlynářskou slavnost se zajímavým programem právě u větrného mlýna. Již dnes předběžně zveme naše spoluobčany, děláme to hlavně pro Vás.

*S přáním krásného léta za Klub senierek
Františka Padalíková*

ZPRÁVY Z MISIJNÍHO KLUBKA A SCHOLIČKY

Na Květnou neděli 9. dubna proběhl již tradiční Velikonoční jarmark pro misie. Do pečení všelijakých dobrot, zákusků, koláčků či dokonce skvělých cupcakeů se letos zapojilo téměř 30 rodin dobrodinců ze Starého i Nového Poddvorova a také z Čejkovic. Mnozí z nich vyrobili spoustu krásných výrobků, které se velmi rychle prodaly. Výtěžek z celé akce vynesl rekordních 22 000 Kč, byl odeslán na konto Papežského misijního díla na „Záchranu misijních sirotků“. Všem dárcům i těm, kdo se jakýmkoliv způsobem do této akce zapojili, jménem nejchudších ve světě, mnohokrát děkujeme.

V době velikonoční si děti z Misijního klubka nacvičily a při mši svaté zahrály „Velikonoční příběh“. Za zmínku stojí, že si scénář, režii

i kostýmy vytvořily úplně samy bez pomoci dospělých. Scénář čerpaly výhradně z evangelií, kde v několika obrazech shrnuly celé pašie – od Poslední večeře, přes Ježíšovu smrt na kříži až po jeho Zmrtvýchvstání a cestu do Galileje. Divadlo mělo velký ohlas jak u nás, tak i v Rajhradě. Tam byly děti pozvány, aby na závěr doby velikonoční toto představení zahrály v kostele Božského Srdce Ježíšova v klášteře sester Těšitelek. Svou hru doplnily krásnými a dojemnými písněmi ve spolupráci se scholičkou a její vedoucí Marií Bartálovou. Celé představení zahrály ještě ten den v domově Svaté Louisy pro lidi s demencí, kde byly také velmi mile přijaty a oceněny.

Závěrečnou derniéru tohoto příběhu předvedly na Noci kostelů v Čejkovicích dne 9. června, kam byly pozvány naším páterem Miloslavem Čamkem. Představení se jim moc povedlo a na tomto místě patří tedy poděkování hlavně dětem za jejich činnost, čas, který zkouškám věnovaly a také za trpělivost, s jakou přistupovaly k celé hře. Věřím, že budou i nadále v tomto duchu pokračovat a těšit svou tvorbou okolí.

Všechny fotky z výše jmenovaných aktivit i z dřívějších akcí můžete shlédnout na <http://misijniklubko.rajce.idnes.cz/>

Adéla Kuchařová

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU

V posledním červnovém týdnu se konalo tradiční rozloučení se školním rokem. Na parketu u školy se sešla spousta dětí, aby si společně zasoutěžily a prožily odpoledne plné zábavy. Děti plnily různé úkoly (skákání v pytli, jízdu na koloběžce, slalom s míčem a další) a na konci je čekala sladká odměna v podobě perníkové medaile. Soutěžit přišli malí i velcí a přidali se k nim i někteří rodiče. Další atrakcí byla projížďka na koni na trávníku u školy. Za dětmi přijeli hned čtyři koně, takže se dostalo opravdu na každého. Nechyběl ani tradiční táborák s opékáním špekáčků. Počasí se vydařilo a všichni se skvěle bavili.

Po prázdninách rádi uvítáme nové členy, kteří budou ochotni pomáhat s akcemi pro děti a přinesou mezi nás nové nápady.

Světлана Přibilová

SOUTĚŽ ZPĚVÁČEK PODLUŽÍ

12. března se v našem kulturním domě uskutečnil VI. ročník postupové pěvecké soutěže dětí „Zpěváček Podluží“, o jehož organizaci se pravidelně stará soubor Kordulka, cimbálová muzika Matěje Kůrečky, základní škola a obecní

úřad. Do soutěže se přihlásilo 60 dětí z celého Podluží, od Lanžhota po Nový Poddvorov. Celé vystoupení hudebně připravila cimbálová muzika Matěje Kůrečky. Soutěž probíhá pod záštitou a finančním zajištěním Regionu Podluží.

IV. ROČNÍK PODDVOROV CUP 2017

První červencovou sobotu proběhl tradiční nohejbalový turnaj trojic. Během celého odpoledne se utkávaly vylosované trojice systémem „každý s každým“.

Konečné pořadí:

1. místo: Adam Cupal, Pavel Bařina st., Petr Herzán
2. místo: Michal Mečl, Ondřej Veselský, Jakub Beneš
3. místo: Jakub Filípek, Jan Novák, Lukáš Kašík
Ing. Tomáš Kuchař

FOLKLOR V ČÍNĚ

V letošním roce jsem dostala pozvánku od Smišené česko čínské komory vzájemné spolupráce, abych reprezentovala Českou republiku na veletrhu „China-CEEC Investment and Trade Expo“ a na dalších kulturních akcích, které se uskutečnily v přístavním městě Ningbo, v provincii Zhejiang, nedaleko Shangaje. V červnu jsem tedy společně s cimbálovou muzikou Lália z Velkých Bílovic a s dalšími třemi tanečníky odletěla do Číny reprezentovat naši bohatou jihomoravskou kulturu a především folklór.

Po náročném cestování, kdy jsme strávili téměř 24 hodin na cestách, jsme byli srdečně přivítáni čínskými pořadateli a zástupci Smíšené česko čínské komory. Po celou dobu pobytu nás hostili svými místními specialitami, mořskými plody, rybami a dalšími pochutinami. Nejvíce jsme bojovali s hůlkami, se kterými jsme neuměli jíst, avšak po pár dnech neustálého snažení jsme se stali téměř profíky.

Nejdůležitějším vystoupením a velkou poctou pro nás byla zahajovací recepce veletrhu, kde jsme společně s čínskými tanečníky předvedli každý svoji kulturu. Tato recepce se zúčastnilo přes 400 zástupců firem a politiků ze všech zúčastněných zemí. Další vystoupení probíhala na Starém Bundu, což je městská část, kde se dříve nacházel přístav a na náměstí Kultury.

V rámci veletrhu jsem sólově zpívala podlužácké písně a s tanečníky předvedla taneční pásma nejen z Podluží. Tyto dny byly pro mě velmi náročné, jelikož jsem strávila min. 10 hodin v kroji při teplotách okolo 35 °C a při 100%

vlhkosti. Avšak za nezapomenutelné zážitky, které jsem si přivezla domů, to stálo za to!

Úsměvnou zkušeností pro nás bylo, když jsme se stali krojovanými celebritami v Číně! Při focení na nás stály obrovské fronty návštěvníků veletrhu, a i hodinu v kuse jsme se nehnuli z místa. V tomto okamžiku jsme se stali atrakcí celého veletrhu. Pro hosty to byl velký zážitek, jelikož většina tamních lidí kroje nikdy neviděla. Hodně se s námi fotili a my jim tím rozdávali radost. Dalším úsměvným zážitkem pro nás byla i situace, kdy si Číňané mysleli, že se podlužácké košile s vyšívanými rukávy vyrábí v Číně. Tuto jejich domněnku jsme okamžitě vyvrátili a vysvětlili, že se jedná o ruční práci našich tetiček. Podobných zábavných situací, které nás rozesmály, bylo více. Troufám si říct, že ani jeden z nás na tento desetidenní pobyt jen tak nezapomene. Já jsem si domů přivezla mnoho nevšedních zážitků, na které budu dlouho vzpomínat.

Jana Otáhalová

Z KRONIKY TĚLOVÝCHOVNÉ JEDNOTY

Pro jarní sezonu roku 1969 do širší základní sestavy byli nominováni následující hráči: Boubín Miloš, Stryček Pavel – brankáři, (Vala Pavel – v dubnu nastupuje vojenskou službu), Sasínek Pavel, Sasínek Jara, Mazůch Oldřich, Guliš Jara, Svoboda Václav, Svoboda Pavel, Prygl Jan, Sasínek Josef, Bůšek Jakub, Kašík František, Boubín Josef, Blažek Josef, Hřebačka Mirek, je počítáno s Rudou Kašíkem. Boubín Miloš je univerzální hráč, hrál snad na všech postech, kde to bylo třeba, výborný brankář, výborný útočník a taky se velmi osvědčil jako obránce a záložník. V poslední době jeho hráčské činnosti byl velmi obětavý a spolehlivý hráč.

V jarních měsících roku 1969 byl navržen na absolvování trenérského kurzu 3. třídy Svoboda

Pavel. Tento kurz se uskutečnil v Klánovicích u Prahy a byl 20-ti denní. Kurz vedl soudr. Šulek, Havránek Fr., později trenér národního mužstva a také tohoto kurzu se zúčastnil Andrej Kvašňák. Svoboda Pavel tento kurz absolvoval s nejlepším úspěchem. Proto se věřilo, že jeho získané teoretické i praktické vědomosti pomohou zlepšit kvalitu poddvorské kopané. Jak velmi jsme se tehdy mylili.

Pro jarní sezonu 1969 hráči nominováni v širším kádru trénovali od ledna a již se viděli, jak se postupuje. Nasvědčovaly tomu i přípravné zápasy. Poslední přípravný zápas s účastníkem okresního přeboru s Podlužanem Prušánky, na rozbahněném terénu jeho hřiště, jsme zvítězili vysoko 3:9. V tomto utkání se velmi dobře osvědčil nový hráč Gertner Bohuš.

Tímto jsme se domnívali, že ve IV. třídě nemáme soupeře, ale byl tomu pravý opak.

V prvním mistrovském utkání v Dubňanech jsme podlehlí 3:1 a to byl začátek našeho konce. K tomu se přidaly i další faktory, jako neuvěřitelná smůla, například v Čejkovicích se nastřílelo 7 tyčí a nakonec se prohrálo nařízenou problematickou penaltou. A taky se někdy vyznamenali rozhodčí, ale nedalo se nic dělat. Snažili se všichni, ale byla to snaha živelná, zoufalá, bez jakékoliv koncepce, a tak naše mužstvo uhrálo v jarní části soutěže pouze tři body a skončili až ve druhé polovině tabulky. Propásala se největší příležitost k postupu do vyšší třídy v dosavadní historii poddvorovské kopané.

V letní přestávce jsme se zúčastnili více pohárových turnajů, které byly zároveň přípravou pro podzimní kolo 1969. Na turnaji v Moravském Žižkově jsme hráli s Velkými Bílovicemi 1:1, ale na penalty jsme nepostoupili. Totéž se opakovalo v Čejkovicích s Čejčem 1:1 a na penalty jsme prohráli. Na turnaji v Dolních Bojanovicích jsme postoupili do finále, kde jsme prohráli s Bojanovicemi II 5:1. Na turnaji v Mikulčicích jsme obsadili I. místo, zvítězili jsme nad S. Vrádiště 3:1 a ve finále se S. Mikulčice 1:1, na pokutové kopy to bylo 4:4 a losem jsme pak vyhráli pohár. Na tomto turnaji za nás chytal Kašík Pavel, který celé mužstvo podržel. Na domácím pohárovém turnaji jsme postoupili

vítězstvím 2:0 nad Čejkovicemi, ve finále jsme však prohráli s mužstvem Jindřichova u Krnova 1:2. Účasti na pohárových turnajích se hodnotí jako dobrá příprava pro podzimní kolo.

Na pohárovém turnaji v Poddvorově byl vyhlášen první vítěz soutěže o nejlepšího hráče, která v minulém ročníku začala. Nejlepším hráčem našeho mužstva za sezonu 1968-1969 se stal Pavel Sasínek.

V podzimním kole jsme zase byli vcelku hodně úspěšní. Ze 7 zápasů jsme získali 11 bodů, dali 20 branek a 11 jsme dostali. Naše mužstvo skončilo na 2. místě za Bojanovicemi II. Nejlepší střelci podzimního kola jsou Kotásek Josef, Prygl Jan, Gertner Bohuš a Nedvídek Bedřich. Všichni střelci dali po třech brankách. Do mužstva přišel a velmi dobře zapadl Nedvídek Bedřich, který k nám přestoupil z Dukly Vyškov a také z vojny se vrátil Sasínek Metoděj.

Širší kádr mužstva pro podzim 1969 byl následující: Kotásek Josef, Sasínek Josef, Sasínek Pavel, Sasínek Metoděj, Guliš Jaroslav Veselský Mirek, Prygl Jan, Nedvídek Bedřich, Boubín Josef, Boubín Miloš, Gertner Bohuš, Gertner Josef, Sasínek Jaroslav, Svoboda Václav, Blažek Josef a jako trenér Svoboda Pavel.

Doslova opsáno z kroniky TJ

Zleva stojící: Prygl Jan, Nedvídek Bedřich, Boubín Josef, Gertner Bohuš, Bartál Josef, Sasínek Jaroslav, Svoboda Pavel

Zleva klečící: Sasínek Pavel, Sasínek Metoděj, Svoboda Václav, Blažek Josef, Boubín Miloslav

MORAVSKÁ VLAJKA NA POČEST PŘÍCHODU CYRILA A METODĚJE

Příchod patronů Moravy sv. Cyrila a Metoděje k nám na Moravu byla událost obrovského kulturního a duchovního významu nejen pro naši zem, ale pro značnou část Evropy. Na počest této události bude na naší radnici vyvěšena moravská vlajka. Moravská vlajka je v současnosti také vnímána jako symbol sounáležitosti občanů k území Moravy, jejího duchovního a společenského života.

Historie moravské vlajky

Dnešní hojně rozšířená podoba moravské vlajky vychází ze zemských barev, zlaté a červené, kterých se od počátku 19. století používalo k výzdobě, později začaly být vyvěšovány i jako prapory. Oficiálního stvrzení se dočkaly v roce 1848, kdy poslanci Moravského zemského sněmu schválili 5. článek nové moravské ústavy, ve kterém se definuje zemský

znak a zemské barvy: „Země moravská podrží dosavadní svůj erb zemský, totiž orlici vpravo hledící, v poli modrém a červenožlatě kostkovanou. Zemské barvy jsou zlatá a červená.“ Od stanovených zemských barev byla následně odvozena moravská vlajka, kterou tvoří dva vodorovné pruhy. Horní pruh je žlutý, spodní je červený. V druhé polovině 19. století a počátkem 20. století, v době vzestupu nacionalismu, to byla právě moravská vlajka, která sjednocovala obyvatelstvo naší země bez ohledu na národnost. Ačkoliv události dvacátého století nebyly pro její užívání příliš příznivé, najdeme o ní doklady za první republiky, po roce 1945 i kolem roku 1968.

Nový impuls k rozšíření přišel po uvolnění poměrů po roce 1989. Tradiční žlutočervené moravské vlajky začaly být opatřovány zemským znakem – šachovanou orlicí v modrém poli, a to z důvodu odlišení od jiných podobných vlajek. Tato varianta si pro svoji srozumitelnost i estetickou úroveň získala velmi rychle oblibu po celé Moravě a stala se základní a všeobecně uznávanou podobou moravské vlajky současnosti.

Zemské barvy a znak Moravy, 1900

Současná podoba moravské vlajky

Další použití moravské vlajky

Kromě tohoto nejvýznamnějšího svátku bývá moravská vlajka vyvěšována i v další dny

spjaté s moravskou historií. 28. března si připomínáme výročí narození světoznámého moravského učenice Jana Ámose Komenského, 15. září

význačného moravského politika a diplomata, ochránce moravských zemských práv a svobod, Karla staršího ze Žerotína. Zvolení moravského markraběte Jošta Lucemburského, zvaného též Moravský, římským králem připadá na první říjen, 28. října si připomínáme nejen vznik Československé republiky, ale také svatořečení velkomoravského panovníka Rostislava. Další vhodnou příležitostí jsou výročí a události spjatá s obcí (např. obecní slavnosti, hody), či některým z významných rodáků.

Další informace

Historie moravských barev a symbolů

<http://zamoravu.eu/mno-k-morave/moravske-barvy-a-symboly/>

Kontakty na prodejce vlajky

<http://www.moravskypatriot.eu/morava-eu/eshop/1-1-Vlajky/1-2-Moravske-vlajky>

Občanská iniciativa „Za vyvěšování moravské vlajky“

<http://zamoravu.eu/vyvesime/>

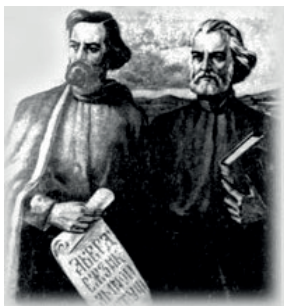
Významné moravské dny

<http://zamoravu.eu/dokumenty/vyznamne-moravske-dny-a-svatky.pdf>

Zpracovala Moravská národní obec, z. s.

<http://zamoravu.eu/>

Konstantin (Cyril) a Metoděj

Dvě jména nerozlučně spjatá s dějinami Moravy i slovanského celku. Pokusím se nyní čtenáři poodkrýt jejich osudy. Epizoda v naší zemi byla totiž jen jednou ze součástí pestrých životů těchto výjimečných osobností. Pro prvně jmenovaného navíc epizodou velmi krátkou.

Oba bratři se narodili v Soluni (severní břeh Egejského moře, dnešní Řecko) v rodině císařského důstojníka Leontiusa a jeho ženy Marie, jenž byla zřejmě slovanského původu.¹ Soluň byla tehdy významným obchodním i politickým střediskem

Byzantské říše. I z toho důvodu stála mnohokrát na zteči dobovatelským národům, které tehdy táhly na Evropu. Paradox dějin tomu chtěl, že právě otec slovanských věrozvěstů vedl proti Slovanům mnoho vojenských výprav. Zejména pro uklidnění vzpour, které vznikaly v okolí Soluně ze strany slovanského obyvatelstva, vzpírajícího se řecké nadvládě. Při jedné z mnoha potyček se Slovany našel císařský důstojník Leontius svoji smrt. V tu dobu ale ještě nikdo netušil, že právě jeho dva synové se zapíší nesmazatelným písmem do srdcí Moravanů i ostatních Slovanů.

Sourozence dělilo od sebe 11 let života. Starší Metoděj se narodil roku 815 a Konstantin pak roku 826. Metoděj byl dle životopisu „*mohutné a vznosné postavy*“ a šel ve stopách svého otce, tedy vojenské a politické kariéry. Po studiu filozofie v Konstantinopoli (ve slovanském světě známé jako Cařihrad - dnešní Istanbul), se na nějakou dobu stal de-facto místodržitelem soluňské provincie, což lze s trochou nadsázky charakterizovat jako kníže makedonských Slovanů. Úřad стратега² (oficiální název funkce) zastával Metoděj po mnoho let. Cítil však rozpor jeho přesvědčení s praktikami, které jej nutila činit vláda. Ta chtěla veškeré nepokoje v oblasti řešit jen silou. Metoděj si uvědomoval, že tímto způsobem bude napětí mezi Řeky a Slovy jen narůstat a tím i zasévat zrna nekonečné nenávisti mezi oběma etniky. Unaven se rozhodl složit funkci a odešel do kláštera Olymp v Malé Asii. V tu chvíli byl snad přesvědčen, že život dokončí v ústraní a modlitbách.

Mladší Konstantin vystudoval stejně jako Metoděj filozofii v hlavním městě Byzantské říše, tedy v Cařihradu. Od mládí inklinoval více k duchovnímu než k materiálnímu světu. Zamiloval si obzvlášť filozofii a teologii. Jeho učitelem byl Fotios, pozoruhodná osobnost své doby, která později výrazně zasáhla nejen do života soluňských bratrů, ale i celkově do církevních dějin.³

¹ Pramenů k rodině soluňských bratrů je velmi málo. Všeobecně se tak soudí na základě vysokého procenta slovanské populace v okolí tehdejší Soluně a faktu, že si Leontius vybral ženu právě tam.

² Jednalo se de-facto o velitele posádek sídlících pro ochranu Byzantské říše v nebezpečných pásmech.

³ Jako konstantinopolský patriarcha odmítl diktát od papežských legátů z Říma, čímž se podílel na vznikajícím církevním rozkolu.

Ambiciózní Fotios vypožoroval Konstantinovy neobvyklé schopnosti a uvědomil si, že jeho brilantní a neústupnou rétoriku lze nejlépe využít v diplomacii. Je až neuvěřitelné, že mladý Konstantin absolvoval ve dvacátých a třicátých letech svého života spoustu vyslání do nepřátelských území. Tam vedl složité jednání, často i teologické dispute a to zpravidla s úspěchem!

Při jedné ze svých mnohých cest Konstantin nalezl u břehů Černého moře údajné ostatky svatého Klimenta,⁴ které později přinesl na Moravu. Konstantin byl velice horlivý a absolutně pevný ve svých názorech, jeho aktivitu však srazelo nepřilíš pevné zdraví.

Roku 862 dorazilo do Cařihradu poselstvo od moravského knížete Rastislava. Ten žádal byzantského monarchu o učitele a biskupa. Sluší se poznamenat, že moravský vládce měl na mysli zejména biskupa! Rastislav tehdy dosáhl úplné politické samostatnosti a usiloval i o úplnou samostatnost církevní. Pokud by mu vyhověl papež, ke kterému vyslal své diplomaty dříve než do Cařihradu, nikdo z Moravy by do Byzance žádat nešel. Papež ale ignoroval jeho výzvu, aby si nerozhněval východofranského panovníka⁵ a zejména mohučského arcibiskupa, v jehož jurisdikci Morava ležela.

Michal III.⁶ a cařihradský patriarcha Fotios byli mnohem prozíravější. Uvědomili si, že v konfliktu s Bulharskem mohou mít na své straně mocného spojence a stejnou roli by pak Morava mohla hrát ve sporech s Římem. Fotios, jako vrchní diplomat byzantské říše, se rozhodl Rastislavově žádosti vyhovět. Potřeboval jen osobnost, která v napůl barbarském prostředí dokáže stabilně prosadit křesťanství a současně zaváže Moravu k partnerství. Snad nikdo se pro daný úkol v danou dobu nehodil lépe než Konstantin. Jako pomocníka si Konstantin vybral staršího bratra Metoděje. Oba vyrostli ve slovanském prostředí, znali mentalitu Slovanů a oba měli s tímto etnikem bohaté zkušenosti. Spojení Konstantinova intelektu a Metodějových organizačních a diplomatických dispozic pak dávaly misii reálnou vidinu úspěchu. Ještě než se vypravili věrozvěstové na cestu, vypracoval Konstantin s vypětím všech sil⁷ pismo (tzv. hlaholici), které mělo výstižně vyjadřovat specifika slovanského jazyka a stát se tak písmem slovanských národů. Svěřený úkol zvládl dokonale.

Moravský kníže Rastislav v idylickém zobrazení pravoslavné církve.

⁴ Svatý Kliment – dle církevní tradice po svatém Petrovi 3. papež s pontifikátem mezi lety 90 – 97.

⁵ Východofranská říše zaujímal přibližně území dnešního Německa a často si nárokovala vládu i nad západními Slovanů.

⁶ Michal III. – byzantský císař. Vládl mezi lety 840 – 867.

⁷ V tu dobu byly již jeho zdravotní potíže vážné.

Roku 863 nebo 864⁸ dorazili solušní bratři na Moravu. Byli okázale přivítáni. Aristokracie naší země byla v tu dobu již křesťanská, i na jistém kulturním stupni. Mezi ní a prostým lidem byl ale propastný rozdíl. Těžko říci jaké pocity měli Konstantin a Metoděj z našeho tehdejšího prostředí. Překvapilo je množství kamenných kostelů, když byli připravováni takřka na pohanský svět? Snad. Na druhou stranu zřejmě postrádali přísnější řád a křesťanské mravy museli zdůrazňovat i urozeným. Morava při příchodu Konstantina a Metoděje sice nebyla pohanská,⁹ ale křesťanství se však dotýkalo převážně velmožů. Nevzdělané masy obyvatelstva zůstávaly věrni pohanským bohům, protože nebyla vůle ani možnost, jak jim vyložit křesťanství. Kněží, kteří zde do příchodu slovanských věrozvěstů působili, byli převážně „*latiníci*“¹⁰ a byli neznalí prostředí i jazyka. Plnili spíše úřednickou a politickou funkci bez vyššího zájmu. Konstantin a Metoděj tento přístup změnili způsobem, že se křesťanství začalo dotýkat i obyčejných lidí. Kázali totiž jako první na Moravě ve srozumitelné řeči a sami žili příkladným životem. Konstantin pilně překládal církevní a bohoslužebné texty. Snaha obou bratrů byla vřele podporována velmoži, ponejvíc samozřejmě samotným Rastislavem. Záměr moravského knížete byl ve vytvoření svěbytné moravské církve, která se obejde bez latinských duchovních.

Proto byla i založena „*akademie*“ na výuku místních obyvatel, aby se zaručila kontinuita přínosu v oblasti vzdělání a slovanského duchovenstva. Zástupci latinského kléru se tím dostávali stále více do stínu a postupně ztráceli jakoukoli podporu ve vládnoucích kruzích. Tato podpora však pro ně byla existenčně důležitá a proto do Říma k papeži mířily stížnosti na „*kacířské*“ nauky, které prý mezi Moravany šíří Konstantin s Metodějem.

Papež Mikuláš I. povolal oba bratry, aby se osobně přišli do Říma hájit. Cařihrad se v tu dobu ocital ve víru palácových převratů a o dění daleko od hranic byzantského impéria se nikdo nestaral. Jinými slovy podporu z východu nemohli solušní bratři očekávat. Rozhodli se tedy vyhovět papežské žádosti a vydali se do Říma, kde dorazili v zimě roku 867. Nesli s sebou i církevně nepřekonatelnou zbraň: ostatky svatého Klimenta. Kosti, které Konstantin našel na Krymu, daly našemu poselstvu nadpozemskou váhu a Římané je přivítali s nebývalými poctami. Papež Mikuláš I. se jejich příchodu nedočkal. Zemřel nedlouho předtím a uvítací ceremonie i celkového přijetí se ujal jeho následovník Hadrián II. Úspěch této cesty byl obrovský. Papež posvětil Konstantinovi překlady a vysvětlil několik slovanských kněží, kteří přišli s oběma bratry z Moravy. Samotný vrchol pak byl ve schválení slovanského jazyka v bohoslužbě, čímž se řeč Slovanů dostala po hebrejštině, řečtině a latině na 4. místo tohoto privilegia.¹¹

⁸ Rok příchodu věrozvěstů není přesně doložitelný. Na základě pramenů se předpokládá, že to bylo buď na podzim roku 863, nebo na jaře o rok později.

⁹ Nález v Mikulčicích, Starém Městě u Uherského Hradiště i jinde dokládají existenci kamenných kostelů ještě před příchodem Konstantina a Metoděje.

¹⁰ Tím mám na mysli duchovenstvo při bohoslužbě užívající latinu.

¹¹ Prakticky však na třetí, protože hebrejšтина se v církevních bohoslužbách nepoužívala.

Zcela vysílený Konstantin však v Římě onemocněl a pochopil, že jeho pozemské dny se chýlí ke konci. Vstoupil do kláštera, přijal řeholní jméno Cyril a s přáním, aby Morava nezůstala bez vůdce stáda,¹² vydechl naposledy. Bylo mu jen 42 let.

Tím vůdcem se měl stát Metoděj. Navzdory nezpochybnitelnému diplomatickému úspěchu, nebyla Metodějova pozice snadná. Podstata rozhodnutí papeže byla sice ve schválení slovanských bohoslužebných textů i veškerého učení Konstantina a Metoděje, současně ale nařizovala navrácení latinských kněží. Právě tento bod si latiníci vysvětlili po svém a politické vítězství soluňských bratrů pojali jako vítězství své. Metoděj byl při návratu na Moravu dokonce přepaden a zajat. Iniciátorem tohoto skutku byl právě latinský klérus, který se odmítal dělit o církevní sféru vlivu. Pod taktovkou východofranského krále Ludvíka II. Němce byl pak Metoděj souzen, odsouzen na doživotí a uvězněn. Na Moravě mezitím došlo k převratu. Napětí mezi Rastislavem a jeho synovcem Svatoplukem, jenž se již nějakou dobu podílel na vládě, překročilo únosnou mez. Jeden druhého se snažil odstranit. Úspěšnější byl Svatopluk, který knížete Rastislava zajal a vydal do nepřátelských rukou východofranského krále Ludvíka II. Němce.

Pravděpodobná podoba velkomoravské trojlodní baziliky v Mikulčicích

Roku 874 byl na příkaz papeže Metoděj propuštěn a vrátil se na Moravu. Ani po návratu však neměl na různých ustláno. Stál sice v čele moravské církve, ale jeho autorita byla latinským klérem zpochybňována. Svatopluk se navíc snažil vojensko-politicky angažovat na západ od Moravy a pro svoji aktivitu potřeboval podporu latinů. Krom toho Metodějova apelace na Svatopluka, že panovník má být morálním vzorem pro lid, moravského vládce popuzovala.

Je zřejmé, že Svatopluk sympatizoval spíše s Wichingem¹³ a Janem z Benátek,¹⁴ kteří se čím dál otevřeněji stavěli proti Metodějovi a zasílali na něj stížnosti papeži do Říma. Roku 880 se nic méně dovršilo Rastislavovo a Svatoplukovo diplomatické úsilí. Papež Jan VIII. potvrdil bulou: *Industriae Tuae (Horlivosti Tvé)* existenci samostatné moravské církve a Metoděje jmenoval prvním arcibiskupem tzv. Panonsko-moravské arcidiecéze. Wiching měl být dle příkazů z Říma ve všem poslušný Metodějovi. Útoky Metodějových soků pak sice neustávaly, ale moravský metropolita si postupně vybudoval síť přátel a žáků, kteří se za něj v kritických chvílích postavili. Slovanské písmo a vzdělanost, tak mohly dostat stabilní základy.

¹² Dle legendy Život svatého Konstantina.

¹³ Wiching – původně švábský duchovní, který se postupně dostával do čela latinského kléru na Moravě.

¹⁴ Jan z Benátek – Svatoplukův diplomat, latinský kněz.

Svůj nadmíru složitý a pestrý život Metoděj dovršil v dubnu roku 885. Za svého nástupce určil Gorazda, který se v zemi těšil velké vážnosti a předpokládá se, že byl z mojmírovské tedy vládnoucí dynastie. Politické intriky Wichinga a jiných společně s apatickým Svatoplukem zapříčinily, že na úsilí Konstantina a Metoděje nebylo kontinuálně navázáno. Učení soluňských bratrů bylo zpochybňováno a latinský klér psal falzifikující dopisy „z Říma“, označující Metoděje dokonce za heretika.¹⁵ Metodějovi žáci houfně opouštěli Moravu. Tělo prvního moravského metropolity, ze strachu před znesvěcením od jeho nepřátel, pochovali na tajném místě. Moravský stát později ztrácel sféru vlivu a nebyla diplomatická vůle udržet slovanskou bohoslužbu, ani slovanské písemnictví při životě. Západní církev později slovanské církevní texty zavrhl a český přemyslovský stát se této doktríně jednoznačně podřídil.

Metodějovi žáci však dědictví obou bratrů předali dál, hlavně mezi jižní a východní Slovany.¹⁶ Většina slovanských národů se k odkazu soluňských bratrů hlásí a jsou za něj vděční. Konstantin s Metodějem jsou pevným bodem spojujícím Slovany jak mezi sebou, tak i s Evropou. V christianizaci naší země sice sehráli významnou roli, ale jejich hlavní přínos byl v povznesení slovanské kultury a vzdělanosti. My Moravané pak můžeme být právem hrdi, že prvotní impuls k jejich nesmrtelnému dílu vzešel z naší země.

Použitá literatura:

Magnae Moraviae fontes historici, Prameny I, Brno 2008.

Pitha, P., Svatí Cyril a Metoděj, Olomouc 2010.

Havlík, L. E., Velká Morava a středoevropští Slované, Praha 1964.

Hudeček, J., Slovanští apoštolové Cyril a Metoděj, Velehrad 1935.

Válka, J., Dějiny Moravy I., Brno 1992.

Pro Moravskou národní obec vypracoval Jaroslav Svozil

V Postřelmově 31. 5. 2012

¹⁵ Toto obvinění se objevovalo i ve středověku, kdykoli se latinští kněží cítili ve slovanských zemích ohroženi.

¹⁶ Tady je vhodné poznamenat, že Východní církev byla k slovanské liturgii mnohem vstřícnější – díky ní mohli Metodějovi žáci šířit své poselství.

HODY

Starý Poddvorov 2017

Obec, stárci a chasa Starý Poddvorov Vás všechny
srdečně zvou na naše tradiční, každoroční
krojované hody.

PROGRAM:

PÁTEK 4. 8. 2017

BESEDA U CIMBÁLU
hraje CM STUPAVA
začátek ve 20:00 hodin

SOBOTA 5. 8. 2017

OLDIES PARTY
hraje DJ Buben
začátek ve 20:00 hodin

NEDĚLE 6. 8. 2017

**HODOVÁ MŠE SVATÁ
V KOSTELE SV. MARTINA**
v 9:00 hodin
PRŮVOD OBCÍ (od obecního úřadu)
a **ZÁBAVA POD ZELENÝM**
hraje DH Legrůti
začátek ve 14:00 hodin

PONDĚLÍ 7. 8. 2017

PRŮVOD OBCÍ a ZÁBAVA POD ZELENÝM
hraje DH Legrůti
začátek v 19:00 hodin

Těší se na vás stárci –
Adína Fialová a Patrik Havlík
Pavlna Bartošová a Pavel Dostál
a celá poddvorovská chasa...

Jana Otáhalová ve spolupráci s cimbálovým orchestrem
si Vás dovoluje pozvat na křest svého CD s názvem:

Ej, až budu veliká

18. 11. 2017 v 19:00
v kulturním domě Mikulčice

BravenecKarel@seznam.cz

VODO - TOPO - PLYN
VOLEJTE: 777 736 659

NÁVRH - MONTÁŽ - SERVIS

- KONDENZAČNÍ KOTLE
- TEPELNÁ ČERPADLA
- PLYNOVÉ SPOTŘEBIČE
- TOPENÁŘSKÉ PRÁCE

KAREL BRAVENEC
VODOINSTALÁTERSTVÍ
ČEJKOVICE 374

The advertisement features a dark blue header with a white water tap icon on the left. Below the header, the text 'VODO - TOPO - PLYN' is written in large, bold, white letters, followed by the phone number '777 736 659' in a smaller font. The main body of the ad is light blue with a list of services in black text. To the right of the text, there are three white appliances: a condensing boiler, a heat pump, and a gas boiler. The bottom left corner contains the name 'KAREL BRAVENEC' and his address 'VODOINSTALÁTERSTVÍ ČEJKOVICE 374'.

Čejkovické bylinkové slavnosti

25. 9.

Čejkovice u Hodonína, areál SONNENTORU
neděle 3. září 2017 od 10.30 hodin

Slavte s námi a přijďte nahlédnout do zdejšího světa bylin a koření.

- Zážiteková exkurze ve výrobě čajů, biojarmark a pestré ochutnávky
- divadelní představení pro děti i dospělé
- přednášky Margit Slimákové o zdravém stravování
- dětské folklorní vystoupení
- k poslechu zahraje Varmužova cimbálová muzika

Příjemné prostředí a dobrá nálada, to jsou bylinkové slavnosti v SONNENTORU.
Těšíme se na vás! Vstup zdarma.

 SONNENTOR

WWW.SONNENTOR.CZ

#TADYROSTERADOST

OBLASTNÍ CHARITA
HODONÍN

Charitní poradna Hodonín

Posláním naší poradny je poskytovat lidem v nepříznivé životní situaci sociální poradenství.

Můžeme Vám pomoci a poradit v oblastech sociálních dávek a služeb, rodiny a mezilidských vztahů (rozvod, výživné), dluhů, exekucí, bydlení atd. **Zpracováváme též insolvenční návrhy ZDARMA!!**

Poradenství poskytujeme zcela BEZPLATNĚ!!!!

Jste tu pro Vás:

Pondělí 8-12, 13-17

Úterý 7-11, 12-15

Středa, Čtvrtek 8-11, 12-14

Kde nás najdete:

Hodonín, Wilsonova ul. 7
(u vlakového nádraží,
za parkovištěm ČD)

Tel: 972 633 578, 731 425 497

PŘEHLÍDKA ZPĚVÁČKŮ O PERNÍKOVÉ SRDCE Poddvorova

ZÁPIS DO 1. ROČNÍKU

ŽEHNÁNÍ MLÝNA

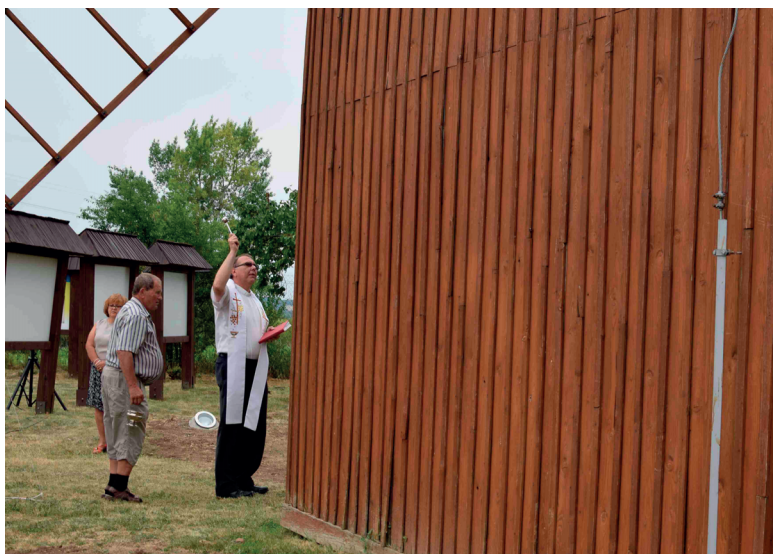

Foto přední strany obálky: dobová fotografie

Zpravodaj vydává Obecní úřad Starý Poddvorov
 Povoleno OK Ú - REF. REG. ROZVOJE
 č. reg. značky 370600796
 Tisk: tiskárna LELKA, Dolní Bojanovice
 náklad 400 výtisků